

Habitat

Presented by Zahra Ghyasi

تهران، خیابان طهری، خیابان لارستان، خیابان عبده، پلاک ۷
تلفن: ۰۲۱-۸۸۸۰۳۳۵۶

جمعه ۱۲ اسفند ساعت: ۱۶:۰۰ تا ۲۱:۰۰
سایر روزها: ۱۲:۰۰ تا ۲۰:۰۰ - کاری شنبه تعطیل است

به کوشش زهرا قیاسی
2020

STUDIO LERHAN
DESIGN - ۰۲۱-۸۸۸۰۳۳۵۶
www.studiolerhan.com

سپیدم

February 21 - March 13

۲۳ تا ۲۱ اسفند

Bavan Gallery is closed on Saturdays

بایوان
Bavan

3

* ۱۳۹۸

زهرا قیاسی

زمین سیاره ماست و طی میلیون‌ها سال لایه نازکی از حیات بر سطح زمین ایجاد شده است. همه شرایط لازم برای به وجود آمدن ارگانیسم زنده به معنایی که ما می‌شناسیم و برایمان قابل درک است، یکجا جمع شده و با تحول و تکامل تدریجی زندگی را با همه اشکال پیچیده و حیرت‌انگیزش ایجاد کرده‌اند. اما پس از اینکه انسان در هزاره‌های اخیر توانست در مقام گونه برتر بر کل این پوسته پر جنب و جوش حکم براند، چنان تغییرش داد که دانشمندان امروز بازگشت به وضعیت پیشین زمین را ناممکن می‌دانند. تغییرات گسترده در اقلیم، اکوسیستم‌ها، انقراض بعضی گونه‌ها و تفوق فراگیر گونه‌های خاص، دستکاری‌های ژنتیکی، حجم انبوه زیاله و آلودگی آب و هوا، کشاورزی بی‌رویه و تغییر ساختار شیمیایی خاک و هوا و از این دست موارد، سیاره و منظره پیش روی ما از آن را تغییر داده است. حتی بدن‌های مان تحت تاثیر این وضعیت جدید قرار گرفته و دیکرگون شده‌اند.

در این حال و روز نو زیست انسان و دیگر موجودات در چهارچوب‌های جدید شکل گرفته و حیات به جستجوی مسیرهای نو برای تداوم خود رفته است. این نمایشگاه نگاه به آثاری است که کره زمین را با شرایط جدیدش همچون سرزمینی نو یافته جستجوی می‌کنند و درباره مفهوم زیست در این سیاره جدید بازاندیشی می‌کنند.

Zahra Ghyasi

The Earth is our planet and during millions of years, a frangible membrane of Life has emerged on the Earth's surface. All the conditions necessary for the emergence of the living organism as we know and understand it, have come together, and through evolution and gradual transitions have created life with all its intricate and astounding forms. However, in recent millennia, after the human race gained sovereignty over this lively crust as the supreme species, they have changed the earth in a way that scientists today find it impossible to return to the planet's former state. Immense changes in climate, ecosystems, extinction of certain species, genetic manipulations, the massive volume of waste and pollution, excessive farming and alterations in soil and air's chemical structures, etc., have changed the planet and its landscape in our horizon. Even our bodies have been affected by these new situations and have mutated. In these new conditions, the lives of human and non-human creatures have transitioned into new frames, and Life itself has been searching for new paths toward its own sustainability. This exhibition looks to those works of art that regard the planet with its new conditions as a newly discovered land, works that reflect and rethink the notion of Zoe on this new planet.

کیوریٲٲور: زهرا قیاسی

هنرمندان:

مهرداد افسری

ایمان ابراهیم‌پور

پونه اوشیدری

شیده تامی

هدا زرباف

عادله فرزین در

زهرا قیاسی

علی فی

سمانه مطلبی

علی هنرور

Curator: Zahra Ghyasi

Artists:

Mehrdad Afsari

Iman Ebrahimpour

Pooneh Oshidari

Shideh Tami

Hoda Zarbaf

Adeleh Farzindar

Zahra Ghyasi

Ali Phi

Samaneh Motallebi

Ali Honarvar

Representation #06 & #09 - 2019

Polaroid Photo

Mehrdad Afsari

All the works of the "Photographs Afront" series are shot by a Polaroid instant camera, which means that the process of representation is done directly in a single step. The agent, i.e., the photographer, has blocked the camera's field of vision, interrupting the representation. The subject's will has obstructed the representation, disrupting the mindless mechanism with his decision. Thus, there remains neither the photograph as the object of reorientation nor the world as its subject matter. There is, in fact, nothing to see: it is up to the perceiver to decide, judge, and imagine if he or she is to find any answer concerning the nature of these works. The only clue that gives an orientation of sorts to our interpretation is the title written on the lower margin of each photograph.

مهرداد افسری

بازنمایی شماره‌ی ۰۶ و ۰۹ - ۱۳۹۸

عکاسی پولاروید

مجموعه‌ی «عکس‌های درپیش» با دوربین پولاروید عکاسی شده‌اند، یعنی فرایند بازنمایی تک مرحله‌ای و مستقیم از جهان است؛ عامل یعنی عکاس میدان دید دوربین را عامدانه سد کرده و جلوی بازنمایی را گرفته است. اراده‌ی هنرمند سد راه بازنمایی واقعیت پیش روی دوربین شده است و این مکانیسم را با تصمیم خود دچار اختلال کرده است. بنابراین نه از عکس به عنوان ابژه‌ی بازنمایی چیزی مانده و نه از جهان به عنوان موضوع آن. انکار دیگر برای هنرمند چیزی برای دیدن نیست دیگر چیزی وجود ندارد و تصمیم و قضاوت و تجسم برعهده‌ی ذهن دریافتگر (مخاطب) است تا به پرسش‌های خود در باب چیستی و چرایی این آثار پاسخ دهد. تنها سرخ هنرمند عناوینی است که در حاشیه‌ی پایینی هر عکس آمده که به تاویل ما جهت می‌دهد.

ایمان ابراهیم پور
بدون عنوان - ۱۳۹۸
ترکیب مواد روی بوم

Untitled - 2020
Mixed Media on Canvas
Iman Ebrahimpour

معدن اکاتی (Ekati) واقع در کانادا
گاهی ردی که بشر پس از عملی فاجعه بار از خود به جای می‌گذارد،
به اندازه همان فاجعه هراسناک است.

(Ekati Diamond Mine in Canada)
Sometimes the trace that human beings leave behind after a
disastrous act, is as horrid as the act itself.

هر وقت همه چیز آرام به نظر می‌رسد و همه جا ساکت است، یعنی شاید اتفاقی هولناک دارد در خفی رخ می‌دهد. انگار چیزی در سکوت و بی‌خبری پروید و حرکت کند، مانند یک بیماری خاموش یا جرمی پنهانی. در نبود نشانه‌ای پیدا، خطر، بی‌صدا نزدیک می‌شود، چون جنگلی از خزهای سرخ، به آرامی رشد می‌کند، تکثیر می‌شود و بی‌آنکه کسی سرعت حرکتش را متوجه باشد، در سکوتی عمیق، هیولای سبز رنگ، تالاب پرخروش را در بر می‌گیرد، می‌پوشاند و خاموش می‌کند. آنقدر بدون درد اتفاق می‌افتد که شاید قابل حس کردن نباشد.

پونه اوشیدری

مخفیگاه (۲) - ۱۳۹۸

آب، مجموعه‌ای از گیاهان زنده، خاک

The Hideout (2) - 2020
Water, A set of living plants, Soil
Pooneh Oshidari

Whenever everything seems calm and silence prevails everywhere, most likely there's something terrible brewing in secret. Something grows and moves in silence unbeknown to us, an incubated illness or a hidden crime. The danger looms, approaches noiselessly, without any apparent sign, and slowly as the forests of red moss, it grows and multiplies. The green monster, without anyone noticing the speed of its movement, covers, and environs the lagoon in deep silence and mutes its clamor. It happens so painlessly that it won't even become perceptible to anyone.

شیده تامی
بدون عنوان - ۱۳۸۱
اکریلیک روی بوم

Untitled - 2002
Acrylic on Canvas
Shideh Tami

HAPPY CELLS

هدا زرباف

پیوند نسوج (سلول های مبارک) - ۱۳۹۷
ترکیب مواد

هدا زرباف با استفاده از تکه پارچه‌ها، اشیای بازیافتی، موی مصنوعی و کاموهای قدیمی، مواد نرم و سخت را به هم تافتته و دوخته تا یک توده‌ی بزرگ و مهاجم و رنگارنگ بسازد که یادآور سلول های سرطانی پیش‌رونده‌اند.

ترکیب بندی های هدا زرباف عموماً برگرفته از اشیای یافت شده‌ای‌اند که ردی از حضور فیزیکی انسانی بر آن‌ها باقی‌ست. بدین ترتیب او دوگانه‌هایی چون رنج و لذت، گذشته و حال، و پویایی و تعلیق، را پیش روی مخاطب می‌گمارد، و توأمان غیاب بدن جسمانی را همواره به مثابه‌ی فضایی خالی و همچون فقدان بی‌بازگشت پدیدار می‌کند.

هدا زرباف که در سال ۲۰۱۶ تجربه‌ی سرطان و دوران درمان آن را پشت سر گذاشته، در چیدمان «پیوند نسوج» تلاش می‌کند تا سناریویی بدیل و با این حال زنده، از هجوم آن الگوهای نامطلوب فراگیر به بدنش را بازسازی کند.

Wedded Tissues (happy cells) - 2018 Mixed Media Hoda Zarbaf

Applying thrift shop pieces of clothings, found objects, synthetic hair, and old yarns, artist Hoda Zarbaf twist and stitch hard and soft materials to form an invasive large-scale colourful lump which mimic the progressive cancer cells; and although they present uncanny, they're yet intimate, animated and pleasing to look at and interact with.

Hoda Zarbaf's sculptural compositions are usually made up of found items that have individual human traces in them; She therefore raises the issues of agony, melancholy along with memory, while simultaneously making the absence of the physical body appear as an empty space and irretrievable loss. Going through cancer experience and its post treatment in 2016, installation "the wedded tissues", is the artist's endeavour to recreate an alternative yet animated scenario of the invasion of undesired cancelous patterns.

Planetary boundaries - 2019
Painting-Installation
Adeleh Farzindar/Zahra Ghyasi

Twelve thousand years ago the Holocene period began on Earth. The climate stabilized and was relatively calm so that humans could conquer the globe, strive for survival and proliferation, and be largely successful. However, the activities of this busy overbearing inhabitant have changed the climate of the entire planet. These developments –some of them not-so-desirable- have intensified to a degree that some scientists declared the arrival of a new geological epoch on earth: the Anthropocene, which etymologically refers to an age resultant of human manipulation on the planet. In the present day, human activities such as fossil fuel over-consumption and greenhouse gas emission, mining, industrial agriculture, deforestation, fishing, etc., have had lasting and significant effects on our planet. Wherever we go, we see our footprints in the global warming and extinction of other species and the exhaustion of planetary resources; We do not think of nature as superior or inferior to ourselves anymore, nor we are indifferent to it or consider it as the origin of everything, but we're now finding out that it is changing. We and nature are intertwined and influenced by one another in a network. As Latour notes, we do not know much about Anthropocene yet. It is just like when we discovered the new continent but this time, it is a new Earth just beneath our feet.

عادلہ فرزین در/زہرا قیاسی
مرزہای سیارہ‌ای - ۱۳۹۸
نقاشی - چیدمان

Planetary boundaries - 2019
Painting-Installation
Adeleh Farzindar/Zahra Ghyasi

عادله فرزین در/زهر اقیاسی

مرزهای سیاره‌ای - ۱۳۹۸

نقاشی - چیدمان

دوازده هزار سال پیش دوره‌ی Holocene در کروی زمین آغاز شد. شرایط آب و هوایی نسبتاً آرام گرفت، به طوری که انسان توانست سراسر کره را تسخیر کند و برای بقا و تکثیر خود بکوشد و تا حد زیادی موفق شود. اما فعالیت‌های این ساکن پرکار و زیاده‌خواه اقلیم کل سیاره را دستخوش تغییر کرد. این تحولات که بعضاً مطلوب هم نبودند چنان شدت گرفتند که برخی از دانشمندان خبر از ورود زمین به دوره‌ای جدید دادند: Anthropocene که نامش اشاره به دوره‌ی زمین شناختی جدید پس از دستکاری‌های بشر دارد. در دوران حاضر کره‌ی ما به سبب افعال انسانی همچون مصرف بی‌رویه سوخت فسیلی و تولید گازهای گلخانه‌ای، استخراج معادن، کشاورزی صنعتی، از بین بردن جنگل‌ها، ماهیگیری و... تأثیراتی ماندگار گرفته است. دیگر به هر سو که می‌رویم ردپای خود را در گم شدن زمین و انقراض موجودات دیگر و تمام شدن منابع سیاره‌ای می‌بینیم؛ طبیعت را فراتر یا فروتر از خود نمی‌دانیم، به آن بی‌تفاوت نیستیم یا منشاء همه چیزش نمی‌پنداریم؛ بلکه دریافته‌ایم که در حال تغییر و تحول است. ما و طبیعت در شبکه‌ای به هم متصلیم و برهم تأثیر می‌گذاریم. به گفته‌ی لاتور، همچون زمانی که قاره‌ی جدید کشف شد امروز ما سیاره‌ای جدید را کشف می‌کنیم اما درست زیر پایمان. در اندیشه‌ی ایران باستان و آیین مهر که قدمتی هفت هزار ساله دارد تمام جریانات زندگی که پایه‌ی آن از کشاورزی آغاز شده بر اساس تعادل چهار عنصر اصلی آب، آتش، باد و خاک شکل گرفته است. آب که نماد خرد و عنصر زنانه است (الهه‌ی آناهیتا)، باد که نماد باروری است (گرده افشانی) و عنصری است مردانه (ایزد وای)، خاک که نماد زایش است و عنصری است زنانه (الهه اسپندارمزد)، آتش که نماد حمایت‌گراست و عنصری مردانه (ایزد خورشید یا مهر). تعادل در این چهار عنصر باعث چرخیدن گردانه مهر و در نتیجه پیمان و زایش می‌شود و اختلال در هر کدام از عناصر باعث اختلال گردش چرخه در طبیعت می‌شود.

علی فی

پاد زمان گرد - ۱۳۹۷

خروجی ویدئو از برنامه نویسی دیداری

به حرکت دایره‌ای یک جسم حول یک محور یا یک نقطه، دوران یا چرخش می‌گویند. دوران برای یک جسم دو بعدی می‌تواند در دو جهت صورت گیرد. دوران ساعت‌گرد همانند عقربه‌های ساعت، یعنی از بالا به راست، سپس به پایین و بعد به سمت چپ انجام می‌شود. به دوران در سوی مخالف عقربه‌های ساعت، دوران پاد ساعت‌گرد گفته می‌شود. انسان در همسان‌گردی در تمام جهات جهان ایزوتروپیک (همسان‌گردی در تمام جهات)، زمان را به عنوان یک محدوده تعریف کرده و آن را روی یک محور از چپ به راست و در منطق به سمت مخالف آن قرار داده است. هر حرکت که برخلاف تناوب پیش فرض انجام شود را متفاوت، هنجارشکن یا عدم پیشرفت قلمداد می‌کنند.

تامل در دوران‌های پاد ساعت‌گرد، مانند حرکت وضعی زمین، دوران سیارات، منظومه‌های شمسی، گردبادها، و حرکت‌هایی مانند سماع صوفیان، طواف مسلمانان، و نیز ماریشچ طلایی، به طور غیر مستقیم به ما احساس آرامش می‌دهد.

A Rotation is the circular movement of an object around the center of rotation. Twodimensional rotation can occur in two possible directions. A clockwise motion is one that proceeds in the same direction as a clock's hands. The opposite sense of rotation or revolution is anti-clockwise. In our isotropic [uniformity in all directions] world, humans have developed time as a limit and put it on a timeline from left to right, and in logic to the opposite way. Any acts against default frequency are acknowledged as different, anarchism, or unprogressive. As we consider anti-clockwise rotations, such as Earth's rotation, the spinning of planets, the solar system, hurricanes, meditative/spiritual movements, like Sufi whirling, Muslim rituals of Tawaf, and golden spiral, we indirectly experience a sense of tranquility and calmness. Based on processing the recorded brainwaves data of the artist through a 32-channel EEG scanner, the real-time patch generates & illustrates this motion by listening & learning to the different states of his brain at the time

Antitaimwaiz - 2018

Video export from visual coding

Ali Phi

سمانه مطلبی
تاردیگرید - ۱۳۹۸
چاپ و دوخت روی پارچه

Tardigrada - 2019
Print and embroidery on fabric
Samaneh Motallebi

در تعاریف آمده است خفتگی دوره‌ای از چرخه حیات یک یاخته است (یاخته کوچکترین واحد زندگی و واحد اساسی ساختاری، عملکردی و بیولوژیکی همه‌ی موجودات شناخته شده است).

تاردیگریدها سخت جان‌ترین موجودات زمین هستند. آن‌ها تا زمانیکه خورشید خاموش شود بر روی زمین زنده خواهند ماند. اما در شرایط نامناسب و بد نیست محیطی طی فرایندی به نام خشک شدن در حالتی شبه مردن یا خفتگی قرار می‌گیرند. بکمانم این روزها زمین نیز در چنین حالتی قرار دارد.

According to the definitions, Dormancy is a period in a cell's life cycle. (Cell is the basic structural, functional, and biological unit of all known organisms. A cell is the smallest unit of life.)
The Tardigrades* are the toughest, most resilient living creatures on Earth. They will be living on Earth until the Sun itself goes out.

However, under adverse, hostile environmental conditions, through a process called "drying out", they go into a quasi-dead of dormant state.

I suppose the earth is in a similar state nowadays.

علی هنرور

از مجموعه درخت - ۱۳۹۸

پاپیه ماشه

From "The Tree" series - 2020

Papier-Mache

Ali Honarvar

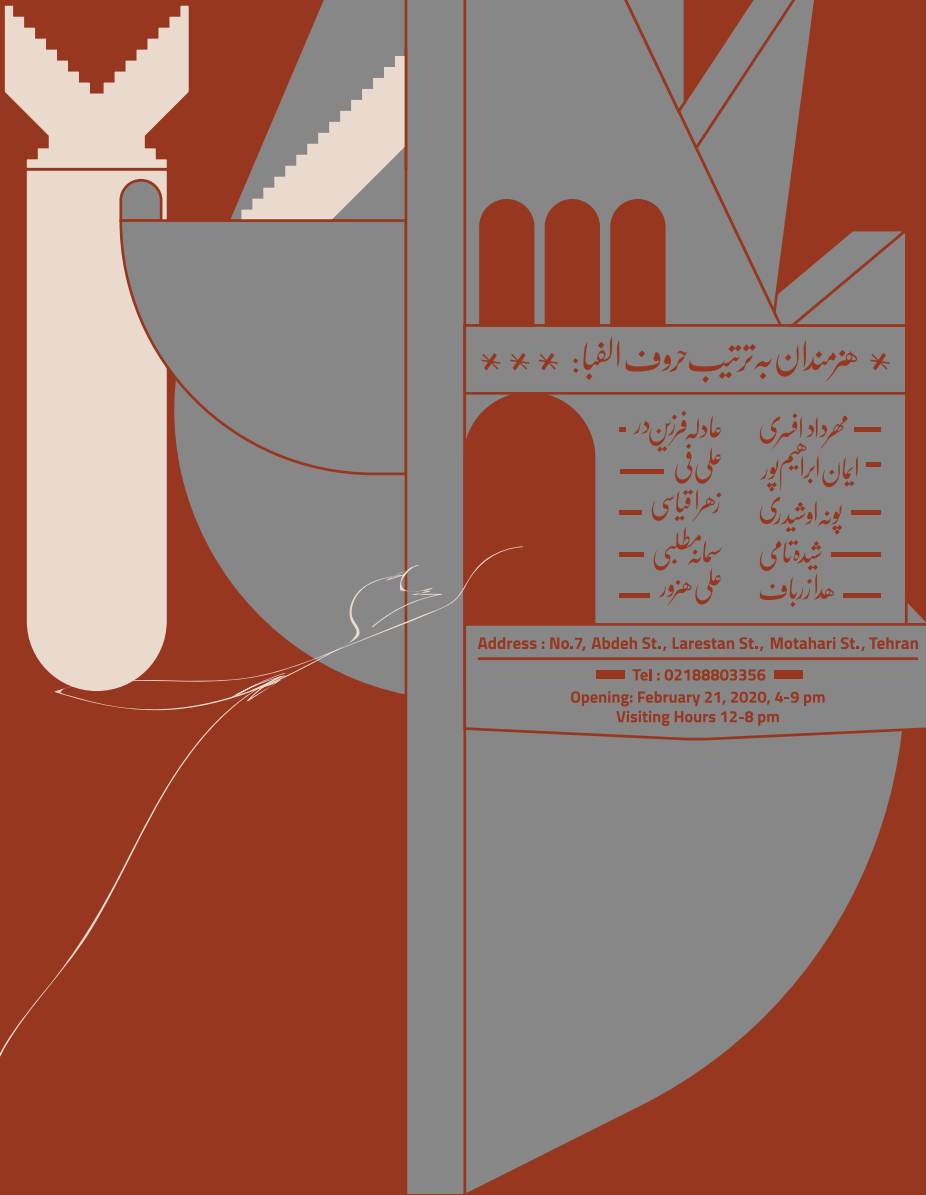
وقتی این حجم از نابودی طبیعت را می بینم به این فکر می کنم که نسل های آینده دیگر درختی در طبیعت نخواهند دید و تنها در کتاب های تاریخ یا در موزه ها با آن پدیده مواجه خواهند شد. این مساله من را به ساخت مجموعه ای واداشت که با الهام از فرم و شکل و ایده درخت، مجسمه هایی را تولید کند. تلاش می کنم طبیعت را با نگاه خود بازسازی کنم تا شاید در آینده یادآور آن چیزی باشد که دیگر وجود ندارد.

When I see this enormous amount of natural degradation and destruction, I contemplate on the fact that future generations will no longer see a tree in the nature and will only encounter it in history books or museums. This led me to create a collection of sculptures inspired by the form, shape, and idea of the tree. I try to recreate nature from my own perspective so that maybe in the near future, these will be reminiscent of something that no longer exists.

Mehrdad Afsari
Iman Ebrahimpour
Adeleh Farzindar
Zahra Ghyasi
Ali Honarvar
Samaneh Motallebi
Pooneh Oshidari
Ali Phi
Shideh Tami
Hoda Zarbaf

هنرمندان به ترتیب حروف الفبا: * * *

— مهرداد افسری	عادلہ فرزین در -
— ایمان ابراهیم پور	علی فی —
— پونه اوشیدری	زهرا قیاسی —
— شیده تامی	سامانه مطلبی —
— هدا زرباف	علی حضور —

Address : No.7, Abdeh St., Larestan St., Motahari St., Tehran

Tel : 02188803356

Opening: February 21, 2020, 4-9 pm
Visiting Hours 12-8 pm